บทที่ 19
บัญชีสินทรัพย์อื่น ๆ
(Other Asset Accounts)

ในบทนี้จะอธิบายถึงสินทรัพย์อื่น ๆ ที่มิใช่สินทรัพย์ประจำซึ่งได้กล่าวแล้วในบทที่ 18

Cash

เงินสด เงินสดของโรงแรมประกอบด้วย เงินฝากธนาคาร เงินสดในมือ หรือ House Bank และเงินสำหรับใช้แลกเปลี่ยน (Exchange) เมื่อนำเงินที่รับแต่ละวันไปฝากธนาคาร ยอดเงินที่นำฝากจะลงเดบิทในบัญชีเงินฝากธนาคาร ยอดเงินสดรับในวันสิ้นเดือนแม้ยังไม่นำฝากธนาคารก็ถือว่าเป็นเงินในธนาคารด้วย

ใบสำคัญจ่ายเงินทุกใบจะได้รับชำระเงินในตอนสิ้นเดือน เช็คของลูกค้าที่เรียกเก็บเงินไม่ได้จะไม่ถือเป็นเงินสด เงินที่ถอนจากธนาคารเพื่อเตรียมสำหรับไว้จ่ายเงินเดือน และอากรแสตมป์ถือเป็นเงินสดในมือด้วย

บัญชีเงินตราต่างประเทศเพื่อการแลกเปลี่ยน (Exchange) ใช้สำหรับการผ่านบัญชีจาก Cash Journal ด้วยยอดรวมของช่อง Exchange และยอดรวมของค่าขายสดที่เดบิทลงในสมุดขาย ยอดเงินรองจ่าย (เงินสดย่อย) ผ่านเข้าบัญชีแยกประเภทเงินสดย่อย ยอดของเงินสดที่จ่ายจากเงินสดย่อยทั้งหมดจะนำใบสำคัญการจ่ายไปขึ้นเงินมาทดแทน

เงินที่ถืออยู่ (house bank) ในโรงแรมแบบ Transient ซึ่งเป็นโรงแรมขนาดเล็กและขนาดกลาง และในโรงแรมแบบ Residential ได้จาก 1/3 ของ 1 เปอร์เซ็นต์ของยอดขายตลอดปี แต่ถ้าโรงแรมแบบ Transient ขนาดใหญ่จะมีเงินสำหรับ house bank ประมาณจาก $\frac{1}{2}$ ของ 1 เปอร์เซ็นต์ของยอดขายตลอดปี

Accounts Receivable

บัญชีลูกหนี้ บัญชีลูกหนี้การค้าและบัญชีแยกประเภทย่อยได้กล่าวไว้ในบทที่ 8 แล้ว เงินให้ยืมแก่พนักงานและเงินที่จ่ายให้แก่ลูกค้าจะต้องลงไว้ในอีกบัญชีหนึ่งแยกไว้ต่างหากไม่รวมไว้ในบัญชีลูกหนี้การค้า

รายการที่เก็บเงินล่าช้า เช็คที่เก็บเงินไม่ได้จะต้องลงกลับมาเป็นลูกหนี้ใหม่ โดยจดรายชื่อเหล่านั้น ให้ฝ่ายบริหารรับทราบและอาจอนุมัติให้จำหน่ายออก หรือเพียงหาวิธีการอื่นใดเพื่อเรียกเก็บเงินจากลูกหนี้ที่ไม่ดีนั้นให้ได้ ในหนึ่งปีจะต้องรวบรวมบัญชีลูกหนี้ และลูกหนี้ลักษณะต่าง ๆ เสนอให้ผู้บริหารได้รับทราบลักษณะของลูกหนี้

เงินสำรองเผื่อหนี้ที่จะสูญ จะต้องสำรองขึ้นจากบัญชีลูกหนี้ที่สงสัยจาก City และ Banquet Ledger หรืออย่างน้อยก็ประมาณ 75% ของหนี้ที่ล่าช้าและเช็คที่เก็บเงินไม่ได้ จะเป็นหนี้ที่สงสัยจะสูญ จำนวนเงินของหนี้ที่สงสัยจะสูญ (Allowance for bad Account) ซึ่งคำนวณจากยอดลูกหนี้ในบัญชี City และ Banquet Ledger จะเป็นเท่าใดนั้นจะต้องดูเป็นกรณี ๆ ไป ไม่มีหลักเกณฑ์ตายตัวในการคำนวณ บางทีบัญชีลูกหนี้ที่มีอายุการเป็นหนี้เพียงไม่กี่เดือนก็อาจเป็นหนี้ที่สงสัยจะสูญได้ แต่ถ้าหากพฤติกรรมปกติแล้ว จะไม่มีหนี้สงสัยจะสูญแสดงในงบดุล

จำนวนเงินสำหรับลูกหนี้ที่ไม่ดีขึ้นอยู่กับประเภทของโรงแรม และขนาดของธุรกิจ กับวิธีการเก็บเงินที่มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังรวมถึงสภาวะทางเศรษฐกิจทั่ว ๆ ไปด้วย หนี้สูญที่ตัดเป็นรายจ่ายเฉลี่ยประมาณ $\frac{1}{2}$ ของ 1% ของยอดขายห้องทั้งปีในโรงแรมขนาดเล็กและขนาดกลาง และประมาณค่า $\frac{6}{10}$ ของ 1% ในโรงแรมขนาดใหญ่ แนวโน้มเมื่อเร็ว ๆ นี้ประมาณปีสองปีนี้มีแนวโน้มที่จะลดลง เนื่องจากการเข้มงวดการให้เครดิต การเรียกเก็บเงินและเทคนิคการติดต่อสื่อสารนำมาใช้ได้ผลนั่นเอง ค่าใช้จ่ายในหนี้สูญนี้รวมไปถึงค่าบริการที่เรียกเก็บเงินไม่ได้ เช็คที่ขาดความเชื่อถือ และรายการอื่นที่เก็บจากลูกหนี้ไม่ได้

Notes Receivable

ตั๋วเงินรับ เนื่องจากโรงแรมไม่ยอมให้เครดิตในระยะยาว และไม่ให้มีลูกหนี้ส่วนตัวมากเกินไป ฉะนั้นรายการตั๋วเงินรับจึงไม่ค่อยจะมีในงบดุล

Inventories

สินค้าคงคลัง ในงบดุลด้านทรัพย์สินของโรงแรมจะมียอดอาหาร สินค้าคงคลัง วัสดุต่างในการดำเนินงาน และทรัพย์สินอื่น ๆ โดยปกติแล้วอาหาร

คงคลัง (Food Inventory) จะมีการหมุนเวียน (Turn over) ประมาณ 20-40 ครั้ง ใน 1 ปี ฉะนั้นอาหารที่มีในมือได้มาจากการซื้อ อาทิตย์ละครั้งหรืออาทิตย์ละสองครั้ง

การหมุนเวียน (turn over) หรือจำนวนครั้งของการซื้อเครื่องดื่ม (Beverage) ขึ้นอยู่กับประเภทของโรงแรม โรงแรมที่หรูหราฟุ่มเฟือยซึ่งจะขายไวน์และแชมเปญมาก ก็จะต้องสต๊อคเครื่องดื่มไว้มาก turn over ของแผนกนี้อาจซื้อเพียง 3 หรือ 4 ครั้งต่อปีเท่านั้น แต่ถ้าเป็นโรงแรมแบบ Commercial ซึ่งบริการไวน์และแชมเปญค่อนข้างจำกัด ก็อาจต้องมีจำนวนรอบของการซื้อถึง 7 ถึง 8 ครั้งต่อปี

วัสดุใช้สิ้นเปลือง (Supplies) ต่าง ๆ จะไม่ซื้อในปริมาณมากนัก ถ้าตลาดไม่เปลี่ยนแปลงราคาให้ถูกลง และความสามารถในการเก็บรักษาในสต๊อคก็ขึ้นอยู่กับกำลังเงินในการซื้อด้วย ไม่มีเหตุผลอธิบายที่แน่นอนในการกำหนดราคาสินค้าคงคลังว่าจะใช้ราคาตลาดหรือราคาทุน แล้วแต่ว่าราคาใดจะต่ำกว่ากัน สินค้าคงคลังทั้งหมดอาจจะแสดงตามราคาทุนทั้งหมด รวมถึงราคาของไวน์และแชมเปญ โดยไม่สนใจราคาตลาดเลย โรงแรมส่วนมากอาจจะใช้ราคาถัวเฉลี่ย หรือค่า Last in - First out ในการคิดราคาสินค้าคงเหลือก็ได้ และเนื่องจากราคาตลาดเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาการใช้ราคาตลาดเป็นเรื่องยุ่งยากจึงไม่ใช้วิธีตีราคาตลาด (ดูในบทที่ 15)

Prepaid Expense

รายจ่ายจ่ายล่วงหน้า เงินที่จ่ายชำระหนี้แทนคนงาน และเงินเบี้ยประกันให้แก่คนงาน ให้แยกกันคนละบัญชี บางทีเงินที่จ่ายล่วงหน้าให้แก่คนงาน เมื่อครบเดือนหรือปีหนึ่งก็จะมาคิดหักเป็นเงินเดือนจ่าย ถ้าคนงานยังไม่นำมาใช้คืนบัญชีนี้จึงมียอดยกไปทางด้านเครดิต แต่เดือนใดเดือนหนึ่งโรงแรมอาจคิดเข้าเป็นเงินเดือนจ่ายก็ได้

เบี้ยประกันภัยจ่ายล่วงหน้า ควรจะมีบัญชีเปิดขึ้นโดยเฉพาะเช่นเดียวกับเงินสูงกว่ามูลค่าหุ้นกู้ เงิน premium จากเบี้ยประกันและหุ้นกู้ดังกล่าวจะได้รับการปรับปรุงระหว่างปีก็ได้ หรือปรับปรุงเมื่อครบปี

ค่าเบี้ยประกันภัยที่จ่ายล่วงหน้า ควรจะมีสมุดทะเบียนจดบันทึกรายละเอียดของใบกรมธรรม์ไว้ให้หมด โดยทะเบียนแบ่งเป็นช่อง ๆ ดังนี้

Number of Insurance Company

Number of policy

Account of Policy (amount of coverage)

Effective Date

Expiration Date

Total premium

Premium expired (priore to begining of year)

Premium unexpired

Premium for January

Premium for February

Premium unexpired at end of year

เพื่อให้สามารถคาดตามรายจ่ายจำนวนนี้ได้ตลอดและทันท่วงที ถ้าสัญญากรมธรรม์ครบกำหนดก็จะได้ต่อสัญญาได้ทันที

ภาษีที่จ่ายล่วงหน้าจะแสดงยอดทางด้านเดบิท และอาจจะถูกเครดิตออกในระหว่างปี แต่ถ้ามีภาษีค้างจ่าย ควรแยกไว้คนละบัญชีเพราะภาษีจ่ายล่วงหน้าเป็นทรัพย์สิน แต่ภาษีค้างจ่ายเป็นหนี้สิน ในการแสดงในงบดุลก็แสดงคนละประเภทกัน แต่ถ้าจะนำมารวมไว้ในบัญชีเดียวกันก็ได้ คือบัญชี "Prepaid or Acerued Taxes" แล้วแต่ค่ายอดคงเหลือจะอยู่ทางด้านเดบิทหรือเครดิต ถ้ามียอดเครดิตก็เป็นค้างจ่าย แต่ถ้ายอดยกมาเป็นเดบิทแสดงว่าเป็นทรัพย์สินคือจ่ายล่วงหน้า

บัญชีค่าเช่าเครื่องโทรศัพท์จ่ายล่วงหน้า ซึ่งมักจะเกิดขึ้นในตอนแรกที่เปิดโรงแรม คือ เงินที่จ่ายเดือนแรกจะถือเป็นค่าเช่าโทรศัพท์จ่ายล่วงหน้า

Investment and Fund

การลงทุนและเงินกองทุน พบว่าในโรงแรมทั่ว ๆ ไปมักจะไม่ลงทุนในในบริษัทอื่นเลย ทั้งนี้เนื่องจากต้องใช้เงินหมุนเวียนในด้านนี้ในโรงแรมมากกว่า

ส่วนเงินกองทุน (Cash Fund) อาจขอยืมมาตั้งเป็นกองทุนหรืออาจจะกันเงินเพื่อใช้หนี้สินระยะสั้น ควรจะแยกบัญชีไว้ต่างหาก ตัวอย่างเช่น เงินทุนที่ยืมมาเพื่อปรับปรุงอาคารใหม่

เงินลงทุนอาจรวมไปถึงเงินได้รับคืนตามกรมธรรม์ประกันชีวิตซึ่งบริษัททำให้แก่หัวหน้างาน เช่น โรงแรมจ่ายเบี้ยประกันให้เจ้าหน้าที่ไป 15,000 บาท จะได้รับคืน 50,000 บาท เมื่อหัวหน้างานนั้นตายไป ผู้ตายจะได้รับจริงเพียง 35,000 บาท ส่วน 15,000 บาท เป็นเงินคืนกลับมา ในกรณีนี้เงิน 15,000

บาท จะถือเป็นทรัพย์สินรับคืนมา และบันทึกลงในเงินสด อีก 35,000 บาท มอบให้ทายาทผู้ตายรับไป

Bonds Discount and Expense

เงินต่ำกว่ามูลค่าพันธบัตรและรายจ่าย ส่วนลดของพันธบัตรก็คือ ผู้กู้ยืมไม่ยอมจ่ายดอกเบี้ยตามที่กำหนดเมื่อออกพันธบัตรเงินกู้ ส่วนแตกต่างระหว่างเงินสดรับที่ได้พันธบัตรที่ครบอายุแล้ว กับราคาพันธบัตร + ดอกเบี้ยตามที่กำหนด เมื่อเงินคืนไม่ได้รับเท่าที่คิดว่าจะได้ในการซื้อครั้งแรก ส่วนต่างนี้คือเงินต่ำกว่ามูลค่าพันธบัตร (bond discount)

ถ้าหากขายพันธบัตรเงินกู้ บัญชีหนี้สิน—พันธบัตรเงินกู้จะเครดิตตามจำนวนราคาในใบหุ้นกู้ และส่วนต่างที่เกิดขึ้นจากการขายเป็นขายได้ราคาต่ำกว่าราคาในใบหุ้นกู้ (face value) จะถูกนำเข้าบัญชี "Bond Discount" และถือเป็นค่าใช้จ่ายรอตัดบัญชี (deferred charges) และจะต้องตัดจำหน่ายออกไปดังกับเป็นดอกเบี้ยจ่าย

การตัดจำหน่าย bond discount แต่ละปีมีหลายวิธี แต่จะยกตัวอย่างวิธีคิด 2 วิธี วิธีแรก คือ วิธี "ดอกเบี้ย" ดังนี้ ตัวอย่าง บริษัทหนึ่งออกหุ้นกู้เงิน $ 100,000 (ดอกเบี้ย 6% โดยกำหนดไถ่ถอนคืนปีละ $ 10,000 ใช้เวลา 10 ปี หุ้นกู้ขายไปได้ในราคาหุ้นละ $95\frac{3}{4}$ โดยขายต่ำกว่ามูลค่าหุ้นกู้ มีเงินต่ำอยู่ $ 4,250 เพื่อให้ง่ายขึ้น ให้สมมติว่า "ดอกเบี้ย" ถึงกำหนดเมื่อปลายปีทุกปี

ทฤษฎีแรกนี้คือ บริษัทได้เงินจากการกู้ยืมนี้ 95,750 แต่จะต้องใช้คืน 100,000 ยอดที่ต่างกันระหว่างยอดที่ต้องใช้คืน ($ 100,000) กับยอดที่ได้รับเป็นเงิน ($ 95,750) คือ $ 4,250 จะต้องถูกสะสมด้วยดอกเบี้ยประจำในอัตราดอกเบี้ยเดียวกัน โดยในปีที่ 1 คิดดอกเบี้ยจากยอดเงิน 95,750 บาท บวกด้วยดอกเบี้ยในตอนปลายปี และหักด้วยจำนวนเงินที่ต้องจ่ายคืนแก่ผู้ถือใบหุ้นกู้ในปีนั้น อัตราดอกเบี้ยนี้จะต้องคุ้มเพียงพอกับดอกเบี้ยที่ถึงกำหนดจ่ายในแต่ละปี และยังต้องนำมาชดเชยหักจากยอดที่ต่างกันระหว่างราคาขายกับราคาในใบหุ้นกู้แต่ละปีด้วย ซึ่งเรียกอัตราดอกเบี้ยนี้ว่า "Effective Interest Rate" อัตราดอกเบี้ยแบบนี้จำเป็นต้องสูงกว่า "Nominal Interest Rate" ที่กำหนดไว้ในใบหุ้นกู้ (6%) ดังนั้น effective interest rate คือ 7 เปอร์เซ็นต์ต่อปี

เมื่อพิจารณาตามทฤษฎีนี้ สามารถแสดงให้เห็นดังตัวเลขต่อไปนี้

จำนวนที่ได้รับจากการขายหุ้นกู้		$ 95,750.—
ดอกเบี้ยสำหรับปีแรกอัตรา 7% (effective rate)		6,702.50
รวม		102,452.50
หัก จ่ายคืนแก่ผู้ถือใบหุ้นกู้ปีที่ 1		
ดอกเบี้ย 100,000 × $\frac{6}{100}$	$ 6,000	
หุ้นกู้ที่ครบกำหนดไถ่คืน	10,000	16,000.— ง
ยอดคงเหลือสุทธิปลายปีที่ 1		86,452.50
ดอกเบี้ยสำหรับปีที่ 2 7% (effective rate)		6,051.68
รวม		92,504.18
หัก จ่ายคืนแก่ผู้ถือหุ้นกู้ปีที่ 2		
ดอกเบี้ย (Nominal rate)	5,400	
ใบหุ้นกู้ที่ครบกำหนดไถ่คืน	10,000	15,400.—
ยอดคงเหลือในปลายปีที่ 2		77,104.18

ในปลายปีที่ 1 ได้จ่ายดอกเบี้ยให้ผู้ถือใบหุ้นกู้ 6,000 บาท ถือเป็นดอกเบี้ยจ่ายเข้าในบัญชี Interest Expense และจ่ายคืนสำหรับใบหุ้นกู้ที่ครบกำหนดไถ่ถอนคืน 10,000 ลงบัญชีโดยไปเดบิทออกจาก Bond account ซึ่งจะมียอดเหลือในปีถัดไป (ปีที่ 2) $ 90,000 เมื่อคำนวณดอกเบี้ยตาม effective rate ในปีแรกได้ 6,702.50 เงิน $ 702.50 นี้ นำเข้าในบัญชี Interest expense เป็นรายจ่าย และเครดิตออกจำหน่ายจากบัญชี Bond Discount ฉะนั้นบัญชี Bond Discount ในงบดุลของปีที่ 1 จะแสดงยอดคงเหลือเพียง 3,547.50 (4,250-702.50) ในสิ้นปีที่ 2 ยอดนี้จะลดถูกลดลงอีก $ 651.68 ($ 6,051.68-5,400) ฉะนั้นโดยวิธีนี้ ในบัญชี Bond Discount จะแสดงยอดการหักออกตั้งแต่ปีที่ 1 จนถึงปีที่ 10 และในปลายปีที่ 10 จะไม่มียอดคงเหลือแสดงในงบดุลอีกเลย ดอกเบี้ยชนิด effective ในแต่ละปลายปีนั้นคำนวณตามหลักที่เท่ากันของความแตกต่างระหว่างยอดคงเหลือของบัญชีหุ้นกู้ (Bonds) ในปลายปีและยอดเดบิทคงเหลือของบัญชี Bond Discount เช่น ในปีแรกดอกเบี้ย effective คิดจากยอด 100,000-4,250 = 95,750

วิธีการตัดจำหน่ายเงินลด (bond discount) โดยวิธีนี้ต้องใช้ effective interest rate หรือเรียกว่า Scientific method

ส่วนทฤษฎีที่ 2 นี้ถือว่าเงินที่กู้ยืมมาเท่ากับที่แสดงในใบหุ้นกู้ และผู้กู้ยืม (ผู้ออก bond) จะจ่ายเงินที่ต่ำกว่าราคาในใบหุ้นเท่ากับจ่ายดอกเบี้ยเพิ่มขึ้น และเงินดอกเบี้ยที่เพิ่มนี้จะจำหน่ายออกจากบัญชีทุกปี ตามส่วนของพันธบัตรเงินกู้ที่ยังไม่ครบกำหนดไถ่คืนโดยทฤษฎีนี้ จำนวนส่วนลดที่ตัดจำหน่ายออกจะคิดจากยอดของ "Outstanding bond" ดังข้างล่าง

สองคอลัมน์แรกคือ จำนวนที่เกี่ยวกับเงินที่จะไถ่คืนและเงินกู้คงเหลือในแต่ละปี ส่วนช่องที่ 3 เป็นจำนวนเงินที่ตัดจำหน่ายเงินต่ำ $ 4,250 ออก นั่นคือการหาร $ 4,250 ด้วยยอดรวมของหุ้นกู้ที่ยังไม่ถึงกำหนดไถ่คืนของ 10 ปี จะได้ 550 (คือยอดของเงินต่ำกว่ามูลค่า $ 1,000 ตามราคาในใบหุ้นกู้ที่ยังไม่ถึงกำหนดใน 1 ปี) เงินต่ำกว่ามูลค่า (discount on bond) จะต้องจำหน่ายโดยคูณเงินต่ำกว่ามูลค่าต่อหนึ่งพันธบัตรที่จะไถ่คืน 100 ใบ ฉะนั้นตัดจำหน่ายเงินลดออก = 7,727.27 × 100 = $ 772.73

Year	Principal Due at Beginning of Year	Face Value of Bonds Outstanding During Year	Proportionate Bond Discount
1		$ 1 00,000.00	$ 772.73
2	$ 1 0,000.00	90,000.00	695.45
3	1 0,000.00	80,000.00	618.18
4	1 0,000.00	70,000.00	540.91
5	1 0,000.00	60,000.00	463.64
6	1 0,000.00	50,000.00	386.36
7	1 0,000.00	40,000.00	309.09
8	1 0,000.00	30,000.00	231.82
9	1 0,000.00	20,000.00	154.55
10	1 0,000.00	1 0,000.00	77.27
11	1 0,000.00		
	$ 100,000.00	$ 550,000.00	$ 4,250.00

Colculations:

4,250 ÷ 550 = 7.72727 (discount per $ 1,000 per annum)

7.72727 × 100 = 772.73 (discount to be charged off in first year)

7.72727 × 90 = 695.45 (discount to be charged off in second year)

Etc.

วิธีการตัดจำหน่าย bond discount โดยวิธีนี้เรียกว่า วิธี "Bonds Outstanding"

ตารางที่ 19-1 แสดงให้เห็นถึงจำนวนเงินของเงินต่ำกว่ามูลค่าที่ตัดจำหน่ายออกแต่ละปี สำหรับแต่ละวิธี โดยทฤษฎีของ Effective interest rate ได้รับความนิยมมากที่สุด ส่วนทฤษฎี "Bond Outstanding" ไม่ค่อยนิยมกัน นอกเสียจากว่า การปรับปรุงยอดประจำปีจะไม่แตกต่างจากยอดของแบบวิธีดอกเบี้ยตามตัวอย่างที่แสดงให้เห็นนี้

Year	Effective Interest Rate Method	Bonds Outstanding Method
1	$ 702.50	$ 112.13
2	651.67	695.45
3	591.29	618.18
4	**539.10**	**540.91**
5	476.84	463.64
6	410.22	386.36
7	338.93	309.09
8	262.66	231.82
9	181.04	154.55
10	89.75	77.27
	$4,250.00	$4,250.00

รูปที่ 19-1 **Amortization of Bond Discount**

นอกจากนี้ยังมีรายการค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่เกิดขึ้นจากการออกพันธบัตรหุ้นกู้ ซึ่งอาจนำเข้าไปบวกเพิ่มในบัญชีเงินต่ำกว่ามูลค่าพันธบัตร (Discount) และตัดจำหน่ายไปพร้อมกันก็ได้ เช่น ค่าธรรมเนียมทนายความ ค่านายหน้าที่ขายพันธบัตร ค่าภาษี ค่าประกันพันธบัตร หรือขายพันธบัตรให้ธนาคาร รายจ่ายเหล่านี้รวมในบัญชีเงินต่ำกว่ามูลค่าพันธบัตรด้วย

Preliminary Expenses

ค่าใช้จ่ายในการจัดตั้งโรงแรม รายจ่ายนี้เกิดขึ้นในขณะดำเนินการเปิดกิจการโรงแรม ซึ่งแบ่งได้เป็น 3 กลุ่ม และแยกบัญชีกัน

1. รายจ่ายในการจัดการ (Organization expenses) เป็นรายจ่ายเกี่ยวกับการดำเนินการจัดตั้งโรงแรม

2. รายจ่ายทางการเงิน (Financing expenses) เป็นรายจ่ายที่เกี่ยวกับการขายหุ้นทุน (Capital Stock)

3. รายจ่ายก่อนเปิดดำเนินการ (Preopening Expenses) เป็นต้นทุนของการบริหารการจัดการ และค่าใช้จ่ายที่ใช้เพื่อการเตรียมการเปิดโรงแรม เช่น ค่าจ้าง เงินเดือนที่จ่ายให้เจ้าหน้าที่ทำงานก่อนโรงแรมเปิด และค่าโฆษณาประชาสัมพันธ์เป็นต้น

รายจ่ายเพื่อการจัดการงาน มักจะมีน้อย ส่วนรายจ่ายเพื่อการเตรียมการเปิด (Preopening expenses) ของโรงแรมขนาดกลางมีมากกว่า $ 50,000 และบางทีมีมากกว่าจำนวนนี้มาก ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับการกะประมาณระยะเวลาที่อาคารจะแล้วเสร็จสมบูรณ์

รายจ่ายในการจัดการและรายจ่ายทางการเงิน จะนำไปหักจากกำไรหลังหักภาษีเงินได้เป็นระยะเวลา 5 ปีแรก แต่จำนวนที่ตัดจำหน่ายค่าใช้จ่ายในการตั้งโรงแรมใหม่อาจไม่ถึงปีในปีหลัง ๆ ก็ได้ เพราะค่าใช้จ่ายก่อนเปิดโรงแรมทั่วไปก็มักจะหักเป็นรายจ่ายในปีนั้นหมด

Other Deferred Charges

รายจ่ายจ่ายล่วงหน้ารอตัดบัญชี ค่าโฆษณาที่จ่ายเป็นงวดถ้ายังใช้บริการโฆษณานั้นไม่หมด ก็ถือว่าเป็นรายจ่ายที่รอตัดบัญชีคือ ยังไม่เป็นรายจ่ายจนกว่าบริษัทโฆษณาจะบริการให้แล้วเสร็จจึงจะถือเป็นรายจ่าย เงินที่จ่ายรายจ่ายนี้ไปจึงคงถือเป็นทรัพย์สินอยู่ ค่าพิมพ์โฆษณาในหนังสือโดยการโฆษณาให้มาพักที่โรงแรมในฤดูร้อน ฉะนั้นรายจ่ายนี้จะตัดจำหน่ายเมื่อถึงฤดูร้อน ต้นทุนการพิมพ์แผนผังถนน เมือง โรงแรมที่แจกจ่ายให้นักท่องเที่ยวในโรงแรมในฤดูใบไม้ผลิให้มาเที่ยวในฤดูร้อน ก็ถือเป็นรายจ่ายรอตัดบัญชีด้วย ในโรงแรมแบบ Residential ซึ่งให้เช่าห้องเป็นปี ในปีหนึ่งจะต้องโหมการโฆษณาการสักสองครั้ง เพื่อชักจูงให้ลูกค้ามาเช่าห้องอยู่ ค่าใช้จ่ายจำนวนนี้จะตัดจำหน่ายออกในงวดการเช่าคราวหน้า และถ้าเขามีนายหน้าในการมาเช่าห้องในโรงแรมแบบ Residential แล้ว ค่านายหน้านี้อาจใช้วิธีทยอยตัดจำหน่ายตลอดเทอมของการเช่าก็ได้

เงินมัดจำค่าโทรศัพท์ ค่าน้ำ ไฟฟ้า ก็ถือเป็น Deferred charges เมื่อหมดเดือนก็จะนำเงินฝากหรือมัดจำนั้นมาชำระค่าน้ำ ค่าไฟเหล่านั้นได้ทันที และถ้าโรงแรมจ่ายให้ล่วงหน้าก็ถือเป็น Deferred charge เข้าไปอีก เงินนี้จะแยกบัญชีแสดงให้เห็นในงบดุล

ค่าซ่อมแซมบางครั้งเป็นจำนวนมาก ถ้าหากนำมาหักเป็นรายจ่ายในปีนั้นอาจจะกระทบงบรายได้มาก แต่จะนำเข้าเป็นรายจ่ายลงทุน (Capitalize) ก็ไม่ได้ ฉะนั้นจึงต้องตั้งเป็นรายจ่ายรอการตัดบัญชีซึ่งอาจใช้เวลาตัดบัญชีเกินกว่า 1 ปี

Trade Advertising Unused

ค่าโฆษณาที่ยังไม่ได้ใช้ เป็นเวลาหลายปีมาแล้วที่โรงแรมจะซื้อหน้าของหนังสือพิมพ์หรือนิตยสารเพื่อการโฆษณาโรงแรม สัญญาที่ทำระหว่างผู้พิมพ์และเจ้าของโรงแรมเรียกว่า Trade Advertising Contract ผู้พิมพ์จะต้องตกลงว่าจะทำการพิมพ์โฆษณาตามปริมาณที่เช่า และจำนวนครั้งที่จะโฆษณาในแต่ละอาทิตย์หรือแต่ละเดือน ตามข้อตกลงซึ่งอาจมีข้อจำกัดบางประการก็เขียนไว้ ในบางกรณีอาจตกลงจ่ายค่าโฆษณาเป็นอาหารตามสัดส่วนจำนวนหนึ่งของสัญญา โรงแรมจะออก "Due bill" ซึ่งผู้พิมพ์หรือตัวแทนเมื่อนำไปใช้ยื่นแก่ room clerk เวลาเข้าโรงแรม ใน due bill จะแสดงข้อความของสัญญา และข้อตกลงเป็นจำนวนเงินสำหรับค่าที่พักและค่าอาหาร

เมื่อทำสัญญาการโฆษณาแล้ว จำนวนเงินในสัญญาจะนำเข้าบัญชี "Trade Advertising Contract" (บัญชีสัญญาโฆษณา) และเครดิตบัญชี Trade Advertising Due Bills Outstanding เมื่อพบว่าทางผู้รับโฆษณาได้พิมพ์โฆษณาโรงแรมให้แล้ว และในทุกสิ้นเดือนจำนวนเงินที่เป็นค่าโฆษณาจะเครดิตออกจากบัญชีสัญญาโฆษณา และเข้าเป็นรายจ่ายในบัญชี "Marketing Advertising-Exchange (Due bill) เมื่อใบ Due bill ถูกใช้แล้ว โรงแรมจะเดบิทจำนวนเงินนั้นลงใน Trade Advertising Due Bill Outstanding และเครดิตบัญชีลูกหนี้ (Account Receivable) ดังนั้นบัญชีสัญญาโฆษณา หรือบัญชีค่าโฆษณาที่ยังไม่ได้ใช้ (Trade Advertising Unused) จะแสดงอยู่ตลอดเวลาที่การโฆษณายังไม่หมดตามสัญญาขณะที่ยอด Trade Advertising Due Bill Outstanding เท่ากับยอดของ Due bill ที่ยังไม่ได้ใช้ บัญชีแยกประเภทในเรื่องนี้แสดงในรูป 19-1 และ 19-2

Due Bill กำหนดระยะเวลาการใช้ไว้ด้วย ถ้า bill ถึงกำหนดและไม่ได้ใช้ลงบัญชี Trade Advertising Due bills และเครดิต Marketing, Advertising Exchange (Due Bills)

โรงแรมบางแห่งใช้ออก Due bill เพื่อแลกกับเงินสดและสินค้าซื้อจ่ายเป็นจำนวน 2 เท่าของที่ได้รับ ในกรณีนี้มูลค่าของทรัพย์สินจะเข้าไว้ในบัญชี

ทรัพย์สินนั้น แต่จำนวนเงินของ Due bill จะเครดิตใน "Trade Advertising Due Bill Outstanding" และถ้ามีผลต่างระหว่างสองบัญชีนี้เข้าบัญชีส่วนลดที่จะตัดจำหน่าย (Deferred Allowances Through Due Bills) เมื่อ Due bill นำมาใช้ก็ให้ลงบัญชีเช่นที่อธิบายในตอนข้างบน เครดิตออกจาก Deferred Allowances ไปเข้าบัญชี Sale Allowance

Goodwill

ค่านิยม เราไม่ค่อยพบบัญชีค่านิยมมีในงบดุลของโรงแรมมากนัก เหตุผลก็คือว่า เมื่อโรงแรมขายไปในขณะที่กำลังเฟื่องฟู มูลค่าของการขายส่วนใหญ่จะไปรวมอยู่ค่าอาหารของโรงแรมมากกว่าที่จะมาแยกเป็น intangible assets

ลักษณะของค่านิยมที่ติดกับโรงแรมยากที่จะแยกออก ชื่อของสินค้าอุตสาหกรรมอาจจะมีค่านิยมตกทอดมาจากสถานที่ที่ผลิตสินค้านั้น แต่สินค้าของโรงแรมก็คือบริการความสะดวกสบายและบรรยากาศ บรรยากาศและความสะดวกสบายเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกัน และไม่สามารถแยกออกจากหัวใจของโรงแรมได้ ชื่อเสียงที่ดีของโรงแรมก็จะเป็นค่านิยมที่คงอยู่ในโรงแรมนั้นตลอดไป เมื่อมีโรงแรมเกิดใหม่และมีความทันสมัยมากกว่า ชื่อของโรงแรมเก่าก็ไม่เปลี่ยนไป และในขณะเดียวกันก็เตรียมถูกกำจัดออกไป และเจ้าของอาจอยากที่จะสร้างใหม่ แต่แขกของโรงแรมใหญ่ก็จะไม่อุดหนุนจนกว่าโรงแรมเก่านั้นจะรื้อเพื่อสร้างใหม่ และพบว่าการที่โรงแรมใหม่ยังคงใช้ชื่อเดิมของโรงแรมเก่าทั้งที่เปลี่ยนเจ้าของแล้ว ไม่ได้ประโยชน์เลยกลับทำให้ไม่ได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นเลย

แต่อาจมีข้อยกเว้นบ้างที่การใช้ชื่อของชื่อเสียงโรงแรมเก่าที่ดีมากนั้นต่อไป แต่แล้วในที่สุดก็จะเสื่อมความนิยมลงหรือเมื่อมีโรงแรมใหม่ที่ทันสมัยเกิดขึ้น โรงแรมเก่าชื่อเก่าก็จะถูกลบไปในที่สุด

ในกรณีโรงแรมที่เป็นองค์การระหว่างประเทศ (chain) และแต่ละสาขาก็จะใช้ชื่อต่างกันเล็กน้อย การเพิ่มโรงแรมสาขาตลอดถึงการสร้างอาคารและเครื่องมือเพิ่มขึ้น ในแง่ของค่านิยมไม่มีผลอะไรแต่หากโรงแรมที่มีสาขาทั่วโลกและมีชื่อเสียงทั่วไปแล้ว ชื่อเสียงของโรงแรมจะมีค่านิยมนี้อยู่ เพราะสิ่งที่โรงแรมสาขาต่าง ๆ มีให้บริการแขกเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดสำหรับโรงแรมสาขาใหม่

Classification of Assets

การจัดประเภทของทรัพย์สิน ประเภทของทรัพย์สินซึ่งยอมรับกันทั่วไป มีอยู่ 3 ประเภทคือ

1. ทรัพย์สินหมุนเวียน (Current Assets)

2 ทรัพย์สินถาวร (Fixed Assets)

3 ทรัพย์สินอื่น (Other Assets)

การเรียงรายการในงบดุลแบบอเมริกัน ทรัพย์สินหมุนเวียนจะแสดงก่อนทรัพย์สินประจำ และทรัพย์สินอื่น ทรัพย์สินอื่นจะแยกหัวข้อไว้ต่างหาก อาจจะก่อนหรือหลังทรัพย์สินประจำก็ได้แล้วแต่ลักษณะของทรัพย์สิน

เริ่มต้นด้วย เงินสด ลูกหนี้ ตั๋วเงินรับ และสินค้าคงคลัง ลูกหนี้และตั๋วเงินรับจากผู้จัดการและคนงานก็รวมอยู่ใน Current ด้วย นอกจากนี้แล้วยังรวมถึงวัสดุที่ใช้ในการจัดการ (Operating Supplies) และวัสดุที่ใช้ซ่อมแซม (Repair Supplies) รายจ่ายจ่ายล่วงหน้า เช่น เบี้ยประกัน ภาษีล่วงหน้า ค่าโฆษณาล่วงหน้า

แต่ถ้ารายจ่ายจ่ายล่วงหน้าจัดรวมกันเป็นกลุ่มเพื่อแสดงในงบดุล อาจจะเรียงต่อจาก Current Asset หรืออาจเรียงต่อจาก Fixed ก็ได้ ถือเป็น Other Assets ก็ได้

ส่วนที่ดิน อาคาร เฟอร์นิเจอร์และเครื่องใช้ ซึ่งรวม China, glass Silver และ Liners. Uniform เป็น Fixed Uniform บางครั้งก็รวมเป็นรายจ่ายจ่ายล่วงหน้าหรือรอตัดจำหน่ายแต่ความจริงมันเป็นประเภทเดียวกับ

สัญญาเช่าเป็นบัญชีหนึ่งที่รวมอยู่ใน Fixed asset รูปของ Tangible.

TRADE ADVERTISING CONTRACTS REGISTER

PUBLICATION	DATE OF		CONTRACT			Published Prior to April 1, 19–		April, 19–				May	
	CONTRACT	EXPIRATION	INSERTIONS	AMOUNT Total	AMOUNT Per Insertion	Insert.	Value	BALANCE AT BEGIN. Insert.	BALANCE AT BEGIN. Value	PUBL. DURING MO. Insert.	PUBL. DURING MO. Value	BALANCE AT BEGIN. Insert.	BALANCE AT BEGIN. Value

DUE BILLS OUTSTANDING REGISTER

PUBLICATION	DATE OF		AMOUNT OF CONTRACT	Amt. Used Prior to Apr. 1, 19–	April, 19–			May, 19–		
	CONTRACT	EXPIRATION			BALANCE AT BEGINNING	USED DURING MO.	EXPIRED DURING MO.	BALANCE AT BEGINNING	USED DURING MO.	EXPIRED DURING MO.

รูปที่ 19–1 Record of Trade Advertising Contracts

รูปที่ 19–2 Record of Due Bills